

[29th July 1965]

(ii) RESOLUTION.

Inclusion of Tamil as one of the media for the Union Public Service Commission Examinations—cont.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் பல்வேறு தேர்வுகளையும் எழுதுவதற்கான மொழிகளுள் தமிழையும் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்துமாறு இச்சபை இந்த அரசினருக்குப் பரிந்துரைக்கிறது” என்ற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் நான் ஏற்கனவே முன் மொழிந்திருக்கிறேன். ஏறக்குறைய இந்தத் தீர்மானம் ஓராண்டு காலமாக இந்த மன்றத்தினுடைய விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற ஒரு வாய்ப்பு இல்லாத நிலை இருந்தும் இன்றைக்கு, ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக தமிழ் நாட்டிலும், இந்தியாவிலும் ஏற்பட்டிருக்கிற மிக மகத்தான மாறுதல்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த சிந்தனையை மிகவும் தூண்டி இருக்கிறது என்பதை நான் முதலிலே வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்துகிற தேர்வுகளிலே தமிழ் மொழியையும் சேர்க்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் ஏதோ ஒரு தனி அம்சமாக இருந்தாலும், நம்முடைய இந்திய அரசைப் பொறுத்த வரையிலும் 40 கோடி மக்களுக்கு மேல் வாழ்கிற நம்முடைய நாட்டின் மொழிப் பிரச்சினையில் மிக முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். தனியான அம்சமாக இந்தத் தீர்மானம் இருந்தாலும் இன்றைக்கு நாம் சமாளித்துத் தீர வேண்டிய பெரிய பிரச்சினையான மொழிப் பிரச்சினையில், மத்திய ஆட்சியில் என்ன மொழிகள் இருக்கவேண்டும், இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக எது இருக்கவேண்டும் என்பதிலே வெற்றி கண்டு விட்டோமா என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய நிலைமீல்தான் இருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானமாக இருந்தாலும்கூட, அது இன்று ஓரளவு நடைமுறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டதற்குப் பிறகு, தமிழ் நாட்டிலும் சரி, இந்திய அரசியல் வரலாற்றிலும் சரி, பல நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த வருஷம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி நல்ல சிந்தனை செய்து, மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் தேர்வுகளில் தமிழ் மொழியையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியது. இது ஒரு நல்ல சிந்தனையோட்டமாகும்.

(திரு. வை. சங்கரன் தலைமை)

இந்த முறையில் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியானது தைரியமாகவும், போற்றத்தகுந்திரிய முறையிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதைத் தொடர்ந்து அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயற்குழுவும், ‘யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகளில் ஆங்கிலத்தோடு கூட இந்தி மட்டுமல்லாமல் பிரதேச மொழிகளும்

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இடம் பெறவேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, கட்சி பிறப்பிக்கிற கட்டளையாக அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை யார் இதைப் பற்றி முதலிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியிலே 1954-லேயே தமிழைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இதற்காக வாதாடினார்கள், என்று வாதாடலாம். அந்தப் பாத்தியதைக்குள்ளே இப்போது போகத் தயாராக இல்லை. என்றைய தினத்திலும் இந்த நாட்டினுடைய நலனைப் பற்றியும், மக்களுடைய உரிமைகளைப் பற்றியுந்தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, கட்சியின் நலனை இரண்டாந்தரமாகத்தான் நாங்கள் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கமிட்டி இத்தகைய தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியதற்காக எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகத் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு பெரிய குழப்பத்திற்கு மத்தியில், நெருக்கடியான பிரச்சினையில் திடமான சித்தத்துடன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதற்காக உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய தீர்மானத்தைப் போட்டு விட்டார்கள், ஆகவே, பின்னால் வந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லும் நிலைமைக்கு நாங்கள் செல்லவில்லை. தீர்க்கதரிசனத்தோடு ஒரு முடிவு எடுத்ததற்காக காங்கிரசினுடைய தலைவருக்கு கழகத்தின் சார்பில் இந்த நேரத்தில் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் நான் ஒன்றை மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சனை சுதந்திரம் பெற்று 17, 18 ஆண்டுகள் ஆகியும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு இதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை இது. அவ்வாறு முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும் தீர்க்கதரிசனத்தோடு இல்லாத காரணத்தால், பாதை வகுப்பதில் இன்றைக்கு நாம் தவறு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இது தான் துரதிருஷ்டமான சம்பவங்கள், பலவிதமான தொல்லைகள், இவைகள் எல்லாம் தலை தூக்கியிருப்பதற்கு காரணம். யார் பொறுப்பில் இருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சரியான முடிவு எடுக்காமல் இருப்பதின் காரணமாகத்தான் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் இன்று பல குழப்பங்களும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலம் அந்நிய மொழி என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் எங்கோ இருக்கிற சிலரால் மட்டும் பேசப்படுகிற மொழியைக் கொண்டு வந்து 40 கோடி மக்கள்—பல மொழிகள் பேசக்கூடிய மக்கள்—பல அபிலாஷைகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மக்கள்—இருக்கின்ற இடத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது என்பது தான் ஐனநாயக சோஷலிசம் என்றால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கட்சி அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்திலுள்ள மொழி என்று மட்டுமல்லாமல் எல்லா மொழிகளிலும் மத்திய பரீட்சைகளை எழுதுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கருத்தே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. அந்த அடிப்படையில் தான் 14 மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக ஏற்பட்டு, இந்தியப் பேரரசினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்வதின் மூலமாக உத்தியோக மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் இடம் பெறவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம். இதே கொள்கையை தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியும் சொல்லியிருக்கிறது. அதாவது பரீட்சைக்கு மட்டும் இம்மாதிரி 14 மொழிகளையும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியும் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் நாங்கள் மட்டும் தான் உரிமை பாராட்டிக்கொள்கிறோம் என்று யாரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை. 1954-வது வருஷத்தில் இருந்து மட்டுமல்ல, 1955-வது வருஷத்திலிருந்து பல தீர்மானங்களை காங்கிரஸ் கமிட்டி நிறைவேற்றி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் செயற்குழு, யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளை நடத்துவது தமிழிலும் இருக்கலாம், மராட்டியிலும் இருக்கலாம், பஞ்சாபியிலும் இருக்கலாம் என்று தீர்மானம் போட்டது. அதற்குப் பிறகு 10 ஆண்டுகள் சென்ற பின்னாலும் நிலைமை என்ன? பத்து ஆண்டுகள் எப்படி போயிற்று? நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அமல் நடத்துவதற்காக என்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டன? இதில் நாம் சிந்தனையை ஓட்ட வேண்டும். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இதற்கான தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, அப்போது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கோவிந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் “யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகள் எழுதக்கூடிய மொழிகளாக வட்டார மொழிகளைச் சேர்க்கலாம் என்று சர்க்கார் கருதுகிறது” என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, திரு. கேர் தலைமையில் மொழிக் கமிஷன் வந்தது. அந்தக் கமிஷன் ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்தது. அதைப்பற்றி ஆராய ஒரு பார்லிமெண்டரி கமிட்டியும் போட்டார்கள். திரு. கோவிந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் தலைமையில் அந்தக் கமிட்டி செயல்பட்டு வந்தது. அந்த நேரத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் அந்தக் கமிட்டிக்கு இரண்டு மெமோராண்டங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானம் யாருக்கும் விரோதமானதல்ல. நான் சொல்லுகின்ற கருத்துகளுக்குப் பின்னால் சில வரலாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நாம் எடுத்துப்பார்க்கும்போது, பல உண்மைகள் நமக்குத் தெரிகின்றன. அவைகளை, கனம் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் காரியங்களைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக, இதில் யாரும் பாராட்டுதலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை, இதை எதிர்ப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை, ஆகவே ஏகமனதாக இதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றித்தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. என்னுடைய தீர்மானத்தை விமரிசிப்பதற்கு முன்பாக, நான் எடுத்துச்சொல்கின்ற வரலாற்றைப் பார்த்தால் கூட, அதில் நாம்

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எவ்வளவு தவறியிருக்கிறோம், அதை நிறைவேற்றியிருந்தால் எவ்வளவு விஷயங்களை நாம் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதை இச்சபைக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். முன்னால், பண்டித கோவிந்த் வல்லப் பந்த், உள்துறை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். A statement was made by the Home Minister of the Government of India in Parliament on 2nd May 1955, in this connection. It is announced in the statement that:—

‘ The Government have decided to be guided on the subject by the principles contained in the resolution entitled “ Examination for India Services ” which was passed by the Congress Working Committee on April 5, 1954 ’

ஏப்ரல் 5-ம் தேதி காங்கிரஸ் செயற்குழு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் பரீட்சைக்கு—அகில இந்திய சர்வீஸ் பரீட்சைக்கு—எந்த மொழி இருக்கவேண்டும், எந்தவிதமாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னால் உள்ளதையும் படித்தார்கள் . . .

‘ The relevant portion of the Working Committee resolution reads as under :—

‘ The Working Committee recommends that progressively examinations for the all-India Services should be held in Hindi, English and the principal regional languages, and candidates may be given the option to use any of these languages for the purpose of examinations ’.

காங்கிரஸ் வொர்க்கிங் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது ; ஆங்கிலத்திலும் இருக்கலாம், இந்தியிலும் இருக்கலாம், வட்டார மொழிகளிலும் இருக்கலாம், அவரவர்களுடைய இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது என்று, 1954-ல் திரு. கோந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் சர்க்காருடைய கொள்கையை அறிக்கையாகச் சமர்ப்பித்தார்கள். பின்னால் மொழிக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது. அப்போது அந்தக் கமிஷன் ஒரு பிரச்சனையை கிளப்பியது. ‘ வட்டார மொழிகளாக இருக்கின்ற, தமிழிலும் எழுதலாம், தெலுங்கிலும் எழுதலாம், மராட்டியிலும் எழுதலாம் என்றிருந்தால் எப்படி நடைமுறையில் அமல் நடத்த முடியும்? பத்து, பதினான்கு மொழிகளில் எழுதுவதற்கு அனுமதி கொடுத்தால், எப்படி மார்க் போடுவது, கோட்டா முறையைக் கொண்டு வருவது? அல்லது எந்த முறையைக் கடைபிடிப்பது? ’ என்று மொழிக் கமிஷன் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு ஒரு கேள்வி அனுப்பியது . . .

‘ Having regard to the great difficulty or impracticability of arranging for a satisfactory “ moderation ” if answers are rendered by the candidates in so many languages, it has been suggested that some sort of a quota system as between different languages might become inevitable. Have these implications of the above pronouncement and their incidence on the present organisation of all-India Services been considered? If so, what are the changes in the present organisation of all-India Services contemplated in this respect? ’

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

இப்படி ஒரு கேள்வியை கேட்டது. அதாவது எப்படி மாடரேஷன் இருக்கும், இதனுடைய வாய்ப்புகளை எப்படி நிர்ணயிப்பது, அப்படித் தீர்மானித்தாலும் அதை அரசாங்கம் அமல் நடத்துவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கிறதா என்ற கேள்வியைக் கேட்டது மொழிக் கமிஷன். அதற்கு உள்ளுறை அமைச்சர் அவர்கள் பதிலும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதாவது . . .

‘The question of introducing a quota system of recruitment to the all-India or Union Services on the basis of languages has never been considered by the Government of India; nor can such a suggestion be considered seriously as it would be completely contrary to the basic idea of an all-India competition. Government of India appreciate that there are difficulties in arranging for satisfactory moderation of answer papers if they are written in a number of languages. Whether this difficulty is insuperable and that the idea of answers being written in different languages should be abandoned, or whether any system could be devised to get over the difficulties and arrange for moderation of answer papers, and if so what these arrangements should be are matters which the Government of India will have to consider in due course in the light of the views expressed by the Official Language Commission. At this stage, it is for the Commission to consider these problems and frame their recommendations.’

‘இந்த நேரத்தில் கோட்டா முறையைப்பற்றி யோசிக்கவில்லை. பரீட்சைகளைப் பற்றியும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. மொழிக் கமிஷன் என்ன முடிவு இதன் மீது எடுக்கிறதோ, அதைச் சிபாரிசு செய்யுங்கள், அதைச் செயல்படுத்துவதற்குப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்’ என்று தெளிவாக பதில் அளித்துவிட்டார்கள். அந்த மொழிக் கமிஷன் இந்தியைப் புகுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் துப்பவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல் இருக்கிறது என்று கிராமங்களில் சொல்வார்களே, அதே போன்று இருந்துவிட்டு, ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் மற்ற சில மொழிகளிலும் பரீட்சை நடத்தலாம் என்று சிபாரிசு செய்தது. அதே நேரத்தில் அந்தக் கமிஷன் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறது. ‘பதினான்கு மொழிகளானால் சிரமமாக இருக்கும்; ஒரு மொழி, நான்கு மொழி அல்லது ஐந்து மொழி என்று இருந்தால் மாடரேஷன் வைத்துக் கொள்ளலாம், தரம் வைத்துக்கொள்ளலாம், முடியாது என்று சொல்லவில்லை’ என்று தார்மீகமான ஆதரவை அதற்கு அளித்தார்கள். அலிபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் இதைப் பற்றி ஒரு சிபாரிசு செய்தது.

“The position is at present uncertain and it is not clear as to how many of the regional languages would come to be adopted as general media for purposes of university education. So long as this number does not exceed the limits of manageability with reference to ‘moderation’, the problem would present no serious difficulties. If the number of regional languages eligible for this purpose threatens to become unmanageably large, the Union Government and the State Governments will have to face the issue

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

as to whether they would countenance the consequences to the all-India character of the competition which would flow from a quota system or evolve, in mutual consultation, a formula whereunder the number of such linguistic media would be held within manageable limits and the form and character of the examination changed to the necessary extent.” என்ற முறையில் சில மொழிகள் இருக்கலாம், ஓரளவு கூடுதலாகப் போகாமல் இருந்தால் யோசிக்க வேண்டியதை யோசிக்கலாம் என்று மொழிக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, திடமான கருத்தைச் சொல்லவில்லை.

“We would not pronounce finally on the issue, both because in point of time it would be premature for us to do so and because the issue would seem to call for further examination. There will be another similar Commission to investigate the entire field in 1960, by which time the picture is bound to have become a good deal clearer.”

என்று அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார்கள். சில மொழிகள் இருக்கலாம், 4-5 இருக்கலாம், தெலுங்கு இருக்கலாம், தமிழ் இருக்கலாம், மராத்தி இருக்கலாம், பஞ்சாபி இருக்கலாம், பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இதை 1955-ம் ஆண்டில் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில் இந்தியை வைத்தே விடுங்கள், ஆங்கிலத்தோடு யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் வைத்தே விடுங்கள் என்று இந்தக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்தது. சென்னை அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த மெமோராண்டத்தில் தமிழ் மத்திய சர்க்கார் பரீட்சை மொழியாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்னை அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த இரண்டாவது மெமோராண்டத்தில் 11-வது பக்கத்திலிருந்து சில வார்த்தைகளைப் படிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். மிகத் தெளிவாக மொழிக் கமிஷன் கொடுத்த அறிக்கையை ஆட்சேபித்தே கூடச் சொன்னார்கள். மொழிக் கமிஷன் குறிப்பிட்டது ஆங்கிலத்தோடு இந்தியும் இருக்கட்டும், அப்படி இரண்டும் இருந்தால் சென்னை மாநிலத்தில் அல்லது ஆந்திர மாநிலத்தில் இந்தியைக் கற்றுக்கொள்வார்கள், தமிழ் வேண்டும் என்பதே இருக்காது என்று சொன்னார்கள். அதை நல்ல முறையில் ஆட்சேபித்து சென்னை அரசாங்கத்திலே தமிழிலேயே இருக்கலாம், கொண்டு வாருங்கள் என்று திடமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொழிக் கமிஷனுக்குச் சமர்ப்பித்த மெமோராண்டத்தில் “Progress of Hindi among non-Hindi speaking University graduates generally would have advanced sufficiently to admit of their competing on equal terms with Hindi-speaking candidates at these examinations through the merium of the Hindi language.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருந்து இரண்டுமே நடந்துகொண்டிருக்கட்டும், அதற்குள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் இந்தியில் பட்டதாரிகள் ஆகி விடுவார்கள், ஆகவே அவசியம் இல்லை’ என்று சொன்ன நேரத்தில் நம் சர்க்கார் ‘முடியாது, இது நடக்காது, நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை,

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

தமிழையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், மத்திய அரசின் அலுவலர் தேர்வுக்கு தமிழும் ஒரு மொழியாக இருக்கட்டும்' என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

"The Government of Madras do not set much store on the hope thus expressed. In their opinion, it is necessary that every regional language should be admitted as one of the alternative media for the combined All-India Examinations, as soon as that language has been brought into use as medium of instruction in colleges up to graduate standard. The resulting problem of 'moderation' should be accepted as a necessary feature of arrangement for recruitment to these important services. The problem should be solved as satisfactorily as possible by the Union Public Service Commission."

என்று மாடரேஷனை ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும், இதை சமாளித்தாக வேண்டும். பல்கலைக் கழகத்தில் கூட அந்த மொழியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நம் சர்க்காரே அறிக்கை கொடுத்தது. இதைத் தொடர்ந்து பார்லிமெண்டரி கமிட்டி ஒன்று திரு. கோவிந்த் வல்லப் பந்த் அவர்கள் தலைமையில் போட்டு அந்தக் கமிட்டி கூட அதைப் பற்றிக் கருத்துரை சொல்லுகிற நேரத்தில்—இதைப் பற்றி நான் விஸ்தாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதன் காரணமே இதில் கட்சி வேறுபாடோ அல்லது கட்சிப் பிரச்சனையோ அல்ல, படிப்படியாக இந்தச் சிந்தனை ஓட்டத்தில் செயல்படுத்த முடியாமல் தடை எங்கே இருக்கிறது என்று மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் இவ்வளவையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது—

'An expert committee should be appointed to examine the feasibility of introducing the regional languages as media without bringing in a quota system'.

என்று, கோட்டா முறையில் மாநிலத்துக்கு இவ்வளவுதான் என்று ஒதுக்கவேண்டும் என்ற முறை இல்லாமல் வட்டார மொழியையே பரீட்சை மொழியாக ஆக்கும் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய நிபுணர் குழு அமைக்க இந்தக் குழு சிபாரிசு செய்கிறது என்று 1958-ம் ஆண்டிலேயே சிபாரிசு செய்தார்கள். இவ்வளவையும் விளக்கக் காரணம் கருத்திலே வித்தியாசம் ஏதும் இல்லை என்று விளக்குவதற்காகத்தான். மத்தியப் பேரரசில் இருக்கிற உத்தியோக பிரச்சனை என்பது சாதாரண மொழிப் பிரச்சனை அல்ல; அல்லது வெறும் உத்தியோகப் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல. பலவித பிட்சாம் தேஷி என்று யாசம் கேட்கிற பிச்சைக்காரனைப் போல உத்தியோகங்கள் கேட்பது அல்ல. உரிமை அடிப்படையில், நியாய உணர்வின் அடிப்படையில் எழுந்த பிரச்சனை. அரசியல் சட்டத்தில் பரீட்சை மொழியை மாற்றுக்கிற நேரத்தில் எப்படி மாற்றவேண்டும் என்று 344-வது ஆர்ட்டிகிளில் கூறியிருக்கிறது. இங்கு நடைபெற்ற டிஸர்ச்சிக்குப் பிறகு, ரத்த ஆற்றுக்குப் பிறகு, ரத்த வெள்ளத்திற்குப் பிறகு, பல தமிழர்கள் உயிரை இழந்த பிறகு, வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் பரீட்சை மொழியாக வருகிற மொழி

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பகத்தர்சன் சொல்லவில்லையா? இந்தியைக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். ஆங்கிலமும் எங்கோ போயிருக்கும். 344-வது விதி கூறுவதெல்லாம்,

“Article 344(3) of the Constitution specifically requires the Commission, in making its recommendations regarding the replacement of English by Hindi as the official language of the Indian Union to ‘have due regard to the just claims and the interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas in regard to the public services.’”

என்பதுதான். நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புவது

“have due regard to the just claims and the interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas in regard to the public services.” என்பதற்குத் தான் பொது உத்தியாகங்களுக்கு, இந்தி பேசாத பிரதேச மக்களுடைய “Just claims” அதாவது நியாயமான உரிமைகள் “interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas” என்ற முறையில் அவர்கள் உரிமைகள், நியாய உணர்வுகள் இவைகளை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே 344-வது விதியிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே எட்டு வருஷங்களாக நடந்தது என்ன? ஏதோ மொழிக் கமிஷன் அவசர அவசரமாக இவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டு இந்தியைக் கொண்டுவாருங்கள், இந்தியில் இருக்கட்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மட்டுமா சொன்னார்கள்? சபார்டினைட் சர்வீஸஸ்—தலைவர் அவர்களே, தங்களும் அறிவீர்கள்—மன்ற அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள்—மன்றக் குடியிலும், மதுரையிலும் இருக்கிற தபால்காரர்களுக்கு, பரமக்குடியிலும், திருப்பூரிலும் இருக்கிற ரெயில்வே ஊழியர்களுக்கு, சங்க இலாகா அதிகாரிகளுக்குக் கூட, இந்த ஊரிலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குக் கூட இந்தி படிக்கவேண்டும், இந்தியில் பரிட்சை எழுதித் தேர்வேண்டும் என்ற தாக்கீதை உள் துறை அமைச்சு ஐந்து வருஷங்களாகப் பிறப்பித்து, உள்ளே இந்தி மொழியை வைத்துக் கொள்ளலாம், வெளியே எந்த மொழியை வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அது அமல்படுத்தப்பட்டு நடைமுறையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும்? அத்தனையும் செய்து விட்டு இன்றைக்கு நாம் குழப்பத்தில் இருக்கிறோம். 1965-ல் வரப் போகிறது என்று பேசிக்கொள்கிறோம். இந்தத் தேதியில் இந்தி தான் ஆட்சி மொழி. அது ஒன்று தான் ஆட்சி மொழி. ஆங்கிலமும் இன்றைக்கு இருக்கிறது பெயர் அளவில். இது மாறுதல்படப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது ஏதோ உத்தியோகப் பிரச்சனை அல்ல. உரிமைப் பிரச்சனை. உத்திரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தானில் இருப்பவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ, என்ன பாத்யதை இருக்கிறதோ, அதே பாத்யதையின் விளைவாக, அதே உரிமையுடன் தமிழர்கள் கேட்கிற தீர்மானம் இது. ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கு மேஜாரிடி இருக்கிறது, அரசியலில் ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், இன்றைக்கு அவர்கள் நம்மை ஆட்டிவைத்துக்

12-30
p.m.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

கொண்டிருக்கிறார்கள். சம வாழ்வு அளிப்பதற்குத்தான், தர்க்க ரீதியிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் செயற்குழு இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இங்கிருக்கிற அத்தனை கனம் உறுப்பினர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள். கண்டிப்பாக ஆதரிக்கவேண்டும். எனக்குத் தெரியும், அதிகாரபூர்வமாக அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியிலிருந்து தாக்கீது கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் நீட்டி 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாகவேண்டும் என்று சொன்னோம். பரீட்சைக்கு தமிழ் மொழி இருக்கட்டும், தெலுங்கு மொழி இருக்கட்டும் என்று சொல்லும் பொழுது, 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கட்டும் என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொன்னது. வேறு பெரிய விஷயத்தை ஒன்றும் சொல்லிவிடவில்லை. இதிலே நிலையை சமாளிக்க தவறி விட்டோம். இப்படியே விட்டுக் கொண்டே போனால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இந்தி தான் இன்றைக்கு ஆட்சி மொழி. இல்லையென்று அதை மறுக்க முடியுமா? ஏதோ புதியதாக வாப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டம் வந்தால் தெரியும். பத்து வருஷங்களிலே நிலைமை என்ன ஆகும்? தபால் இலாகா விலும், ரயில்வே இலாகாவிலும் இந்தி பேசுபவர்கள் தான் வந்து விடுவார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சட்டங்கள், நிலைமைகள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் இந்தி ஆதிக்கத்தோடு உளரப்போகிறது. இந்தி வெறியர்களுக்குத்தான் உத்தியோக வாய்ப்பு இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படாமலே போய்விடும். தம்முடைய மொழிக்கு அந்தத் தகுதி உண்டா என்றால், நிச்சயம் உண்டு. இந்தியைப் போல ஆயிரம் மடங்கு தகுதி உண்டு, 10,000 மடங்கு தகுதி உண்டு. தமிழ் மொழிக்கும் சரியான தகுதி இருக்கிறது, வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதைச் செய்யாவிட்டால் நிலைமை என்ன ஆகும்? எங்கே போய் கொண்டிவிடும்? ஆங்கிலத்தில் சில பேர்கள் பரீட்சை எழுதுவார்கள், இந்தியில் சில பேர்கள் பரீட்சை எழுதுவார்கள். இப்போதே பார்க்கிறோம், ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., லிஸ்டிலே தமிழ் நாட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள் வருகிறார்கள்? இந்தி ஆதிக்க ஜாதியை நாட்டிலே ஏற்படுத்துகிறார்கள். நாட்டிலே அம்மாதிரி ஒரு தனி ஜாதியை சிருஷ்டிப்பதற்கு முழு முயற்சி நடந்து கொண்டுவருகிறது.

ஏதோ நேரு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டார், வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்போகிறது, சட்டம் வரப்போகிறது, ஆங்கிலம் நீடிக்கப் போகிறது என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதுமா? எங்கே வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்? நேருவினுடைய வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? நிறைவேற்றப்படவில்லையே? என்ன சொன்னார் நேரு? இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பாத வரையில் இந்தி ஆட்சி மொழியாகக் கூடாது என்பது அவருடைய வாக்குறுதியின் ஒரு அம்சம். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பாத வரையில் இந்தி ஆட்சி மொழியாகக்கூடாது. இந்தியை எப்பொழுது

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஆட்சி மொழியாக்கவேண்டும் என்பதை இந்தி பேசாத பிரதேச மக்களிடம் விட்டுவிடுங்கள். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் தானே இதில் விவகாரம். இதிலே உத்திரப்பிரதேசக்காரர்களுக்கு என்ன வேலை? சேத் கோவிந்த தாஸுக்கு என்ன வேலை? வடக்கே இந்தி ஆர்வம் படைத்தவர்களுக்கு என்ன வேலை? இந்தி பேசாதவர்களைக் கேட்டுத்தான் இந்தியை ஆட்சி மொழியாக்கவேண்டும் என்பது வாக்குறுதியின் ஒரு அம்சம். இது பற்றி முடிவு செய்வதை இந்தி பேசாத மக்களுக்கே விட்டுவிடவேண்டும் என்பது தான் மற்றொரு அம்சம் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது சரியல்ல. பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் அன்று கொடுத்த வாக்குறுதி என்னவென்றால், இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது அல்ல. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கிறது, இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையிலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். அது தான் உறுதி மொழி. உறுதி மொழியை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலில் நன்றாக புரிந்துகொண்டு, பிறகு விமர்சனம் செய்ய வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் மிக நன்றாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் உறுதி மொழியை, முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் சொல்லுவதும், அவர்கள் சொல்லுவதும் ஒன்று தான். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்றால் என்ன பொருள்? இந்தி வேண்டாம் என்பது தானே பொருள். என்னுடைய வியாக்கியானம் தவறான வியாக்கியானம் என்று இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உறுதிமொழி தவறுதலாக வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறேன். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரை, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்றால், என்ன பொருள்? அதுதான் பொருள். இந்தி வேண்டியதில்லை என்பது தான் பொருள். என்றைக்கு இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிறார்களோ, அன்றைக்கு இந்தி வரட்டும். திறமை வாய்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய வியாக்கியானம் தவறு என்று சொல்லுகிறார். நேரு அவர்களுடைய கருத்தை, உறுதி மொழியை தவறுதலாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை துரோகம் செய்கிறார்கள். மாபெரும் தலைவர், என்று வானளாவப் புகழ்க்கூடிய மாபெரும் ஜோதி நேரு அவர்களின் உறுதி மொழியை தவறுதலாக வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லுகிறேன். அரசியல் அபிலாஷைகளை வைத்துக்கொண்டு, வேறு பல ஆசைகளை வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு தவறான வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள் எங்கேயோ இருப்பவர்கள். நேரு அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்? இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்று தான் சொன்னார். அவர்கள் சொன்னதற்கும் நான் சொன்னதற்கும் என்ன வித்தியாசம்? ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்றால், இந்தி கூடாது என்று தானே பொருள். இந்தி என்றைக்கு வரவேண்டும் என்பதை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [29th July 1965]

அவர்களே, இந்தி பேசாத மக்களே முடிவுசெய்து கூறட்டும், அந்த முடிவை இந்தி பேசாத மக்களுக்கே விட்டுவிடுங்கள் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார். என்னுடைய பெரிய குற்றச்சாட்டு, 'They have betrayed Nehru' நம்பிக்கை மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். 'Breach of trust' செய்திருக்கிறார்கள் சில ஆதிக்கக்காரர்கள். அதன் விளைவாக இன்றைக்கு பெரிய குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டின் ஒற்றுமையை மறுக்கவில்லை, சகோதரத்துவத்தை மறுக்கவில்லை, ஐக்கியத்தை மறுக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு சிலர் பேசுகிற ஒரு சாதாரண மொழி மட்டும் நம்முடைய மொழி மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்றால், அது ஜனநாயகமா? அல்லது ரோஷலிசமா? இதன் விளைவு என்ன ஆகும்? ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ் பரீட்சைகள் என்ன ஆகும்? இந்தி ஆதிக்கம் தான் தாண்டவமாடும். எனக்காகச் செய்யவேண்டாம். என்னுடைய கட்சிக்காகச் செய்யவேண்டாம். இந்த நாட்டின் எதிர்கால சந்திக்களை மனக் கண் முன்னால் கொண்டுவருங்கள் அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும்? நிலைமை என்ன ஆகும்? சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? வொர்க்கிங் தமிழ் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. 'மும்மொழிக் கொள்கை' இருக்கிறது. ஏதோ உத்தியோகத்திற்காக கொடுக்கிற பிச்சை அல்ல. வடக்கே கான்பூர், லக்னோ முதலிய இடங்களுக்குப் போய் ரூ. 1,000 சம்பாதிப்பதைவிட பிச்சைக்காரராக தமிழ் நாட்டில் இருப்பதற்கு தயாராக இருக்கின்றார்கள். இதில் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை. இது நாட்டுக்குடிமக்களுக்கு இருக்கிற உரிமை, தன்னுடைய மொழி உரிமை, ஜனநாயக உரிமை. அந்த உரிமைக்கு ஒரு பங்கம் வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது இந்த மொழிப் பிரச்சனை. பதினென்கு மொழிகளையும் ஆட்சி மொழியாக ஒத்துக் கொள்ளாத வரையிலே இந்தப் பிரச்சனை தீரப்போவதில்லை.

எங்கே உறுதி மொழியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்? நாம் எல்லோரும் அன்னியர்களாக, இரண்டாம் தர குடிமக்களாக மாற்றப்படுகிறோம் என்றால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இந்தியை தாய் மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் நிலைமை என்ன ஆகும்? இந்தியைக் கற்றுத்தான் தீர வேண்டும் என்றால் பாதகம் அல்லவா? தாய் மொழியின் கதி என்ன ஆகும்? பத்து ஆண்டுகள் கழித்து வேட்டைக் காடு ஆகும். இன்றைக்கு நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். இதிலே அரசியலுக்கு இடம் கிடையாது. பன்னிப் பன்னிச் சொல்கிறேன். மொழி நிபுணர்களால் பேசப்பட்ட விஷயம் இது. அரசியல் சட்ட மன்றத்தில் பேசப்பட்ட விஷயம் இது. ஏதோ எண்ணிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லி, உத்திரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பீஹாரில் இருப்பவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு நம்முடைய நிலைமையை கெடுக்கக்கூடாது, குறுகிய நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்சனையை அணுகக்கூடாது. நேரு அவர்களின் வாக்குறுதியை சரியாக வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும். நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நம் மாநிலத்தில் உள்ள 3½ கோடி, 4 கோடி மக்களுடைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்கால சமுதாயத்தை எண்ணிப் பாருங்கள்.

29th July 1965] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றைக்குக் கொள்கையளவிலே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. காரியக் குழு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் இதை நான் முன் மொழிகிறேன். இதைக் கண்டிப்பாக ஆளும் கட்சியில் எல்லோரும் ஆதரித்து, இதை மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்புவதன் மூலம், தமிழர்களின் நியாயமான உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவோம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது வெறுமனே நாலு பேர்களுக்கு உத்தியோகம் தேடிக்கொடுக்கும் பிரச்சினையல்ல. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக ஆதரித்து நிறைவேற்றித் தருவதன் மூலம், நம் எல்லோருடைய குரலையும், இந்த சட்ட மன்றத்தின் குரலைக் கேட்கச் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடும், அக்கறையோடும் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் செயலாளர் நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய ஆதரவுக் கருத்துக் களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன். அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையில் குறிப்பிட்டது போல், இந்தத் தீர்மானம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சிச் செயற்குழுவிலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக பாராட்டுதலையும் நண்பர் மதியழகன் எடுத்து கூறினார்கள். அதே நேரத்திலே, நிலைமைகளைச் சமாளிக்க, ஏற்பட்டுவிட்ட கொந்தளிப்புக்களிலிருந்து மீள்கொள்ள, இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்கள் பயன்படவில்லை என்றால், அந்த அளவிலே பாராட்டுக்கள் பயனற்றுப்போகும் என்பதையும் யாரும் உணராமல் இல்லை.

யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளுக்கு, வட்டார மொழிகள் அத்தனையும் இருக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் செயற்குழு முடிவு எடுத்திருந்தாலும், அதற்கான வழிவகைகளை இன்னும் செயல்படுத்தவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். பொதுவாக, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் இந்தியினுடைய ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கும் நேரத்தில், திசை திருப்பிவிடும் வகையில், 'இவர்கள் ஆங்கில மோகம் பிடித்த காரணத்தினால், ஆங்கில மோகிகளாக இருப்பதால், இந்தியை எதிர்க்கிறார்கள்' என்று திசை திருப்பிவிடும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே ஆங்கில மோகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருக்கு இல்லை. 1938-ம் ஆண்டிலிருந்தே, தமிழ் நாட்டில் இந்தியினுடைய ஆதிக்கம் துழைந்தால், எத்தகைய கொடுமைகள் ஏற்பட்டு விடும், எத்தகைய வகையில் தமிழருடைய எதிர்காலம் இருண்டு விடும் என்று அஞ்சி, 1938-லிருந்து, தமிழகத்தினுடைய தமிழர் இயக்கமாகிய இந்தி எதிர்ப்பில் பல்வேறு புலவர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும், ஈடுபட்டு இந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் இதுவரையில் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த இயக்கம்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th July 1965]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் முன்னின்று நடத்துகின்ற ஒரு இயக்கம் என்று அரசியல் ரீதியில் சொல்லப்பட்டாலும், இந்த உணர்வு ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுடைய உள்ளத்திலேயும் ஊசல் ஆடாமல் இல்லை. ஆனாலும் பல்வேறு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால், மனத்தில் உள்ள அந்த உண்மையை வெளியிட முடியவில்லை. அப்படி பூட்டப்படுகிறதே தவிர, தவிர்க்கிறார்களே தவிர, அவர்களும் தமிழர்களுக்கு ஏற்படவிருக்கும் கேடுபாடுகளை உணராமல் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால்தான், சிலபல நேரங்களில் இப்படிப்பட்ட நாடு போற்றுகின்ற நல்ல தீர்மானங்கள், காங்கிரசினுடைய தலைமையிலிருந்து வெளியிடப்படுகின்றன.

ஆகவே, பொதுவாக ஆங்கிலத்தின் மீது உள்ள மோகம் என்பது ஆதாரம் அற்றது. இதை ஆளும் கட்சியினர் உண்மையாகவே உணர்ந்தால், இந்தியை எதிர்க்கும் எங்களுடைய நல்ல நோக்கத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீவிரமாக எதிர்க்கும் நோக்கத்தை நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். மறுக்கமாட்டார்கள். ஆங்கில மொழி அவமானச் சின்னம், வெள்ளையன் மொழி, அன்னியன் மொழி, அது நாட்டின் மொழியாக இருந்தால் ஆகாது என்று பெரும் தலைவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புக்கு பதில் சொல்லும்போது சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மறந்து விடுகிறார்கள். இந்த அவமானச் சின்னம், 1950-ல் அரசியல் நிர்ணய சபை கூடிய நேரத்தில், அரசியல் சட்டத்தைத் தீர்மானித்த நேரத்தில், இன்னும் இந்த மொழி 15 ஆண்டுகள் இருக்கட்டும் என்று, இந்த அவமானச் சின்னத்திற்கு தவணைபோட்டுக் கொடுத்தார்கள் இவர்கள். இவர்களே இன்றையதினம், ஆங்கில மோகிகள் என்றும் அது அவமானச் சின்னம் என்றும், இந்தியை எதிர்க்கிறவர்களைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் ஆங்கில மோகம் பிடித்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் அதே நேரத்தில், ஒரு அன்னிய மொழி தமிழ் மொழியைத் தாக்கிடவும், தகர்த்திடவும், உருக்குலைத்திடவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அனுமதிக்காது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சட்ட மன்றம் ஒரு நிலையில் நின்று, ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, மத்திய சர்க்காருக்கு நம் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்புகிறது. எந்த அளவில் தீர்மானம் நிறைவேறினாலும், காங்கிரஸ் செயற்குழுவில் முடிவு எடுத்தாலும், யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளில் இடம் பெறமுடியுமா என்றால் இல்லை. சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகைக்குக் குறிப்புப் பார்த்தேன். குஜராத்தி, மராத்தி இந்த மொழிகள் பட்டியலில் கூட தமிழ் மொழியை இன்னும் காணவில்லை. தமிழ் மொழி இன்னும் அந்தத் தகுதி பெறாததற்குக் காரணம், தமிழகத்தில் எல்லா கல்லூரிகளிலும் போதனா மொழியாக, பாட மொழியாக, அந்த அளவுக்கு பக்குவம் பெறவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக்கல்லூரிகளில் பாட மொழியாக இருக்கும் பக்குவத்தைப் பெறாமல் இருப்பதால், தேர்வு மொழிகளில் ஒன்றாக அது இன்றைக்கு எடுக்கப் படவில்லை. காலப் போக்கில் சேர்க்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகட்டும் பார்க்கலாம், விரைவில்

29th July 1965]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வரும் என்று சொல்லுவது, உள்ளபடியே, தமிழகத்திலே இருக்கிறவர்களை எமாற்றும் பதில்களே தவிர, வேறென்றும் இல்லை. இன்றைக்கு தமிழ் பாடமொழியாகக் கல்லூரிகளில் இல்லை என்கின்ற காரணம், சமாதானம், சரியா, இல்லையா? அப்படிக் கல்லூரிகளில் அது பாடமொழியாக செய்யப்படாததற்கு காரணமும் பொறுப்பும் நாட்டை ஆளும் காங்கிரஸ் அமைச்சரவையைச் சார்ந்தது தானே? கல்வி மந்திரியாகவும், நிதி மந்திரியாகவும் திரு. சுப்பிரமணியம் இருந்த காலத்தில் தமிழைப் பாட மொழியாக்க அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளெல்லாம் ஏன் பயன் தராமல் போய்விட்டன? அது ஏன் நீடித்து நடைபெறவில்லை? அப்படி திரு. சுப்பிரமணியம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைச் செயல்படுத்தாததால் தானே இன்றைக்கு யூனியன் கமிஷன் தேர்வுகளுக்கு தமிழ் மொழியும் இடம் பெறமுடியவில்லை? வட்டார மொழிகள் இடம் பெறவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, தமிழ் இடம் பெறமுடியாத காரணம் அது தானே? குஜராத்தியும், மற்ற மொழிகளும் அடைந்த தகுதி, தமிழுக்கு வராததற்குக் காரணம், அது கல்லூரிகளில் பாடமொழியாக இருக்கவில்லை என்பதுதானே? ஆகவே, அது சர்க்காருடைய அசிரத்தியைக் காட்டுகிறது. மேற்கொண்டு நல்ல முயற்சிகளை இந்த சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகிறார்கள். இதையே சமாதானமாக தமிழகத்தைத் தடைப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள் கையாளுகிறார்கள். இதைக் கண்டு நாம் உண்மையிலேயே வெட்கப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

‘தமிழ் பாட மொழியாக ஆவதற்கு மாணவர்களிடத்தில் உற்சாகம் இல்லை, மாணவர்களிடத்திலே உற்சாகமும் அக்கறையும் இல்லாத காரணத்தால் சர்க்கார் எவ்வளவோ முயன்றும், அதைப் பாட மொழியாக ஆக்க முடியவில்லை’ என்ற சமாதானத்தை அடிக்கடி முதல் அமைச்சர் சட்ட மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; பொதுக் கூட்டங்களிலும், மாணவர்களுடைய கூட்டங்களிலும், ஆசிரியர்களுடைய குழுக்களிலும் கூட நம்முடைய அமைச்சர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஒரு நல்ல முயற்சியிலே ஈடுபடத்தான் மதுரைக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் இலக்குவனர் அவர்கள், “ஆட்சியினுடைய எண்ணமோ, காங்கிரஸ்காரர்களுடைய எண்ணமோ தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது, தமிழைப் பாட மொழியாகக் கல்லூரிகளில் கொண்டுவருவதற்கேற்ற அளவுக்கு மாணவர்களிடத்தில் உற்சாகம் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆசைக்கு அனுசரணையாக மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தவேண்டும் என்கிற புனிதமான நோக்கோடு, மாணவர்கள் தமிழைப் பாட மொழியாக எடுத்துக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும் என்கிற பிரசாரத்திலே அவர்களை ஈடுபடுத்தி, அந்த மாணவர்களுக்கு அக்கறையும் உற்சாகமும் அளிப்பதற்காகத்தான் மதுரைக் கல்லூரியினுடைய பேராசிரியர் இலக்குவனர் அவர்கள் ஒரு வழிநடைப் பயணத்தை மதுரையிலிருந்து சென்னை நகரம் வரையில் மேற்கொண்டு, எங்கெங்கே கல்லூரி இருக்கிறதோ, அந்தக் கல்லூரி இருக்கின்ற நகரங்களுக்கெல்லாம் வந்து,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[29th July 1965]

அவரோடு ஐம்பது புலவர்களும் கால்நடையாக வந்து, மாணவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடத்தில் 'ஆட்சியினர் தமிழைக் கல்லூரிகளிலே பாட மொழியாக ஆக்குவதற்கான அக்கறை காட்டுகிறார்கள். மாணவர்கள் தான் அதிலே சரியானபடி உற்சாகம் காட்டவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பாடமொழியாக்கும் முயற்சியில் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதற்காக அவர் எடுத்த முயற்சியும் அரசாங்கத்தாரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அவர் கைது செய்யப்பட்டு இன்றையதினம் பரோலில் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கல்லூரிகளுக்குச் சென்று மாணவர்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்கு நல்லுரை கூறவேண்டிய ஒரு பேராசிரியர் அனுதினமும் அங்கேயிருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று கையெழுத்துப் போடவேண்டியிருக்கிற ஒரு அவல நிலையையே தமிழ் தாய் சார்பாக, தமிழக மக்கள் சார்பாக நாம் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறோம். அங்கே மாணவர்களிடையே உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பேராசிரியர் இலக்குவனார் அவர்கள் எடுத்த முயற்சியைப் போன்ற நல்ல முயற்சிகளை ஆங்காங்கு இருக்கும் பேராசிரியர்கள் எடுப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் அனுசரணையாக இருக்க வேண்டும். இதை ஏன் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால், கல்லூரிகளிலே தமிழ்ப் பாடமொழியாக இல்லாத காரணத்தால் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானத்தை இயற்றியதற்குப் பிறகு கூட, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர்திரு. காமராஜ் அவர்களின் எண்ணம் அது என்று தெரிந்த பிறகும் கூட, யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நடத்தும் தேர்வில் தமிழுக்கு உடனடியாக இடம் தர முடியாது என்றும், தமிழ் அந்தத் தகுதியைப் பெறவில்லை என்றும் பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது என்னவென்றால், தமிழைக் கல்லூரிகளில் பாட மொழியாக ஆகும் முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றாக வேண்டும், அதற்கு மாணவர்களைத் தயாரித்தாக வேண்டும், அந்த முயற்சியில் ஈடுபடுகிற பேராசிரியர்களைத் தடுக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முறையை வேண்டுமானால் மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். அல்லது, அவர்களுக்கு அறிவித்து, அந்த வகையிலே தமிழைக் கல்லூரிகளில் பாட மொழி ஆக்குகின்ற முயற்சியை வெற்றிகரமாக ஆக்கி, அதன்மூலம் இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் தமிழுக்கு உடனடியாக இடம் அளிக்க முடியாததற்கு இதுதான் காரணம் என்று சொல்கிற நொண்டிச் சமாதானத்தை இனியும் சொல்வதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்று கூறிக்கொண்டு, நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'எந்த மொழியில் சர்க்கார் பதவிகளுக்கான தேர்வு எழுதுவது' என்ற

29th July 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கேள்வி வந்தபோது, 'இந்தியிலேதான் எழுத வேண்டும்' என்று முதலில் சர்க்கார் தீர்மானம் செய்திருந்த நேரத்தில், இதே மாமன்றத்தில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் முதலமைச்சரிடம் கேட்டார்கள், "இந்தியிலே மட்டும் எழுதலாம் என்றால், மற்றப் பிராந்திய மொழிகளிலும் ஏன் எழுதக் கூடாது? மற்ற அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தேசியப் பத்திரிகைகள் தலையங்கம் எழுதியிருக்கின்றன. ஏன் தமிழில் தேர்வு எழுத வகை செய்யக் கூடாது? தமிழைக் கொண்டு வர வழி செய்ய மாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொன்ன முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது இன்னும் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. "நாளைக்கு முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில்லியில் நடக்கிறது, நான் அதில் கலந்து கொள்ளப் போகிறேன்; அதைப்பற்றிச் சொல்லி, வாதாடி விட்டுவந்த பிற்பாடு பதில் சொல்கிறேன்" என்று சொன்னார்கள். சென்று திரும்பியதற்குப் பிறகு, "நான் எவ்வளவோ சொன்னேன்; அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை; இருந்தாலும் 'மாடரேஷன் முறை' யைச் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன்; இந்தியிலே எழுதுவது அவ்வளவு சிலாக்கியமான வழி அல்ல" என்றார்கள். முதலமைச்சர் அன்று உபயோகித்த வார்த்தை எனக்கு இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. "இந்தியிலே பரீட்சை எழுதுவதென்றால் 'ஹாண்டிகாப்' ஆக இருக்கும்; ஆங்கிலத்தில் அப்படி அல்ல; கலப்பத்தில் எழுதிவிடலாம்" என்றார்கள். "இந்தியிலே எழுதுவது 'ஹாண்டிகாப்' ஆக இருக்கும் என்றால் அப்பேர்ப்பட்ட மொழி தேசிய மொழியாக இருக்கலாமா?" என்று கேட்டதற்கு "அது வேறு பிரச்சினை" என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

ஆனால், மீண்டும் அதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு, 1948-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி போட்ட தீர்மானத்தையொட்டி, எல்லா தேசிய மொழிகளிலும், 14 பிராந்தியமொழிகளிலும் சர்க்கார் பரீட்சை நடத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தித் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். ஏன் அப்படிப் பேசினார், எப்படித் தீர்மானம் நிறைவேற்றலாம் என்று நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அப்பொழுது நினைவு வந்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் பிறகு, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி சர்க்கார்க் கொள்கையாக ஒத்துக் கொண்டார்கள். "தமிழ் சர்க்கார்ப் பரீட்சை மொழியாக வருமா?" என்று கேட்டால், "இன்னும் நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு வராது" என்று தீர்மானமாகச் சொல்லிவிட்டார். "நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது வருமா?" என்றால் "தமிழ் வளமுள்ள மொழியா என்பதைக் கலந்தாலோசித்து, வளமுள்ள மொழி என்று தெரிந்தால் அதைப்பற்றிப் பின்னால்தான் முடிவு செய்ய முடியும்" என்று மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் குழு தெரிவித்துவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் யோசனை செய்து சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. தமிழை விடச் சிறந்த மொழி, வளமுள்ளமொழி வேறு எந்த இந்திய

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [29th July 1965]

மொழியாவது இருக்கிறது என்றால் அது அறிவு படைத்தவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். சிறப்பாக வளர்ந்திருக்கும் இந்த மொழிக்கு இந்த சந்தேகத்தை கொண்டு வந்திக்கிறார்கள். மொழியைப்பற்றி இவ்வளவு சூடு ஏற்பட்டு, சர்ச்சை வளர்ந்திருக்கும் இந்த நேரத்தில், மொழியைப்பற்றி நாட்டிலே கொத்தளிப்பு ஏற்பட்ட இந்த நேரத்தில், இத்தகைய ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றால், பின்னால் என்ன நொண்டிச் சமாதானம் சொல்லித் தள்ளப்படுமோ என்கிற அச்சம் தமிழ்நாட்டிலே இருப்பது நியாயமாகும். எனவே, வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் தமிழ் அகில இந்திய பரீட்சை மொழியாக இல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது, தமிழ் அரசாங்க ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, அகில இந்திய பரீட்சை மொழியாகவும் ஆக்கப்பட்டே தீரவேண்டும், என்பது தமிழ் மக்களுடைய ஏகோபித்த முடிவாகும். அந்த மொழியும் சேர்க்கப்பட்டே தீரவேண்டும். அதுவே தமிழக மக்களுடைய ஏகோபித்த விருப்பமும், வேண்டுகோளும் ஆகும்.

திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா என்று கருதாமல், இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த ஒன்றிலாவது நாங்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம் என்று ஐக்கியத்தை எல்லோருக்கும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும், தெரியப்படுத்தவேண்டும். வேறு மொழிக்காரர்கள் கேட்கவில்லையே என்ற சமாதானம் தேவையில்லை. பதினான்கு மொழிகளிலும் பரீட்சை எழுதச் செய்வதனால் கால தாமதம் ஆகும் என்றெல்லாம் சொல்வது எந்த வகையிலும் சரியல்ல; ஏமாற்றத்திற்குரிய ஒன்று என்கிற சந்தேகத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் செய்யவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, என்னுடைய நெஞ்சைத் தொட்டதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. எனவே சொல்கிறேன். எனக்கு முன் பேசிய திரு. கருணாநிதி அவர்கள், 'நாங்கள் ஆங்கில மோசிகள் அல்ல' என்று தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கம் அத்தகைய குற்றச்சாட்டை எங்கள் மீது சொல்லவேண்டியதில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் யாரும் ஆங்கிலம்தான் நீடித்து நிலைத்து இருக்கவேண்டும் என்று கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டுருக்கவில்லை. அதை எங்களுடைய கொள்கையாகவும் வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால், நேற்று முன்தினம் இந்த மன்றத்தில் நடந்ததை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சரைக் குறை சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். இனியாகிலும் அப்படி நடக்கவேண்டாம் என்றும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். தமிழ் மக்கள் சார்பாக வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். நேற்று முன் தினம், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சீரேரேபித்துப் பேசினார். தமிழில் உரை இருந்தது. தமிழில்

29th July 1965] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உரை ஆற்றுவார் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், தமிழ் உரையை வைத்துவிட்டு ஆங்கிலத்தில் பேசினார்கள். வருத்தப் பட்டோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழில் உரை இருந்ததால் ஆங்கிலத்தில் பேசினேன். ஆங்கிலத்தையும் இந்த மன்றத்தில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று நாமே சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆங்கிலத்தை உபயோகப்படுத்தலாம், தமிழையும் உபயோகப்படுத்தலாம். தமிழில் உரை வழங்கப்பட்டிருந்ததால், ஆங்கிலத்தில் பேசினேன். தமிழில் உரை வழங்கப்படாமலிருந்தால் தமிழில்தான் பேசியிருப்பேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : மன்னிக்க வேண்டும், குற்றச் சாட்டாகக் கருதக் கூடாது. கைதவறுதலாகக் கூட இருக்கலாம். ஆங்கில உரையும் இருந்தது. தமிழ் உரையும் இருந்தது. தமிழில் படித்தால் எல்லோருக்குமே விளங்கியிருக்கும். தமிழில் படித்தால் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்கள் இங்கு யாருமே இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். தமிழ் தெரியாதவர்கள் யாரும் இந்த மன்றத்தில் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அப்படி இருந்தால், அவர்கள் ஆங்கில உரையை வைத்துப் படித்துக் கொள்ளலாம். நாய்த்தமிழ் மீது பற்று இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காவது தமிழில் படித்திருக்கலாம். நேற்று முன்தினம் என் நெஞ்சைத் தொட்டதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதைச் சொன்னேன். இனி அத்தகைய தவறு நடைபெற விடக்கூடாது. தமிழை இந்திய சர்க்கார் பரிட்சைக்குத் தேர்வு மொழிகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற திரு. மதியழகன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

* திரு. சு. ர. நல்லசிவம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையை தமிழிலும் நடத்த வேண்டுமென்ற நண்பர் திரு. மதியழகன் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். தாய் மொழியிலேயே எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளையும் நாம் கொண்டு வருவது காரணமாக இந்த மொழிப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணமுடியும். என்றைக்கு நம்முடைய தாய் மொழிக்கு நாம் இத்தகைய அந்தஸ்தைக் கொடுக்கிறோமா, அன்றைக்குத் தான் இது சாத்தியமாகும். தமிழை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, தமிழை எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளுக்கும் கொண்டு வராத வரையில் மொழிப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். கிளர்ச்சி ஏற்பட்டே தீரும். ஒரு சில புத்திசாலிகள் பிரதேசமொழிகளில் மத்திய சர்வீஸ் பரிட்சையை நடத்துவது என்று கொண்டு வந்துவிட்டால், இத்தி சிதறுண்டு போகும் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு ஆங்கிலத்தின் மூலமே ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்புகிறார்கள். இதை நாம் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும். இந்தி வேண்டாம் என்று ஒரு சாராரும், ஆங்கிலம் அறவே கூடாது என்பதாகச் சொல்கின்ற என்போன்ற ஒரு

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[29th July 1965]

சாராரும் இன்றைக்கு நாட்டில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்னமும் நாட்டில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களுடைய ஆதிக்கம்தான் இருக்கிறது. அவர்கள்தான் இத்தனை தீமைக்கும் காரணமாக இருக்கிறார்கள். பிராந்தியமொழிகளில் மத்திய சர்வீஸ் பரீட்சை நடத்துவதை எல்லா மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்தத் துறையில் நாம் வெற்றி காண முடியும். சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கூட மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைகளை பிராந்திய மொழிகள் அத்தனையிலும் நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சொல்வதைச் செயலில் நடத்த முற்பட்டால்தான் பயன் உண்டு. மகாத்மா காந்தி அவர்களுக்கு இத்தனை வலுவும், சிறப்பும் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள் செய்யக் கூடியவற்றையே சொல்வார்கள். சொல்வதைச் செய்து காட்டுவார்கள். அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற நாம் நிச்சயமாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டும். இதிலே நாம் எவ்வளவு காலதாமதம் செய்கிறோமோ, அவ்வளவுக்குப் பின் தங்கிவிடுவோம். எந்த ஒரு மொழியும் சரிவளம் பெற வேண்டுமானால், அதன் அந்தஸ்து உயர்த்தப்பட்டு உபயோகத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். அப்போதுதான் வளர்ச்சி அடையும். தமிழ்மொழியை மத்திய சர்வீஸ் பரீட்சை மொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துவதற்குக் காரணம்கூறும். பற்று மட்டும் அல்ல, தேசம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும், மெரான்கிளர்ச்சி இருக்கும் கூடாது, அதனால் தேசத்தின் ஒற்றுணாழியாகக்கூடாது என்னவாம் ஆகும். ஆகவே, நண்பர் திரு. மதியகார அவர்கள் கொண் டேத்திருக்கும் தீர்மானத்தை சபை ஒருமுறையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி பேசக்கூடியபொதுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : வளர் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் சபைக்கு முன் வந்திருக்கிய மத்திய அரசு அலுவலர் தேர்வுக் குழு பரீட்சை நடத்துவது எவ்வளவு மொழிகளாகிறது. தமிழையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் குறியைப் பரிந்து ஏற்றுப் இந்தச் சபையில் இருந்து வரலாண்வண்டுமென்று என்ந்தக்கொள்கிற தீர்மானத்தை நான் மனம்மீ லாக வரவேற்றார் எங்கிக்கின்றேன். இந்தியிலும், ஆங்கிலத்தில்தல்லாமுதலாம் என்று எ ாருருக்கிறது. அதற்கேற்ற காரணங்கள், பரபக் காரணங்களுக்கு எல் அடிப்படையான உணர்ச்சிகள் இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் இப்போது நாம் இங்கே விவாதித்துக்கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. ஆங்கிலம் எப்படி ஒரு சர்வதேச மொழியாக, பல்வேறு துறைகளையும், பல்வேறு கலைகளையும் தன் சொற்களினாலே விளக்கமாக, தெளிவாக புலப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது என்று நாம் மட்டும் அல்ல, உலகமே ஒப்புக் கொள்கிறதோ, அப்படி இந்திய மொழிகளுக்குள்ளே எந்தக் கலையைப்பற்றியும், எந்தத் துறையைப் பற்றியும் செம்மையான முறையிலே தெளிவாக, ஐயம், திரிபு, மயக்கம் என்று சொன்னார்களே அந்த மூன்றும் குற்றம் அல்ல, மூன்று குறைகளும் ஏற்படாதவாறு தெளிவுபடுத்தக்கூடிய, புலப்படுத்தக்கூடிய

29th July 1965]

[திரு. சா. கணேசன்]

செவ்விய மொழி தமிழ் ஏனென்றால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக பயின்று, வளர்ந்து, செழித்து, படர்ந்துவந்துள்ள ஒரு பெரு மொழி தமிழ். அடக்கம் காரணமாக “ஒரு” என்று சொல் கிறேன். இல்லாவிட்டால் “இந்திய மொழிகளிலேயே இணையற்ற” என்ற சொல்லைத்தான் பெய்வேன்; பெய்ய வேண்டும். வெறும் மொழி மீது ஏற்பட்ட ஆர்வம் அல்லது காதல் காரணமாக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. பல்வேறு பிற நாட்டு நல்லறிஞர்கள் ஆய்ந்து, இந்திய நாட்டு மொழிகளை ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுநோக்கி, அவற்றின் தாரதம்மியங்களை நிர்ணயித்து எழுதிய பன்னூல்கள் இந்த உண்மைக்குச் சான்றாக நின்று நமக்குப் புலப்படுத்தும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பன்னூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக இந்த உப கண்டத்தில் நிலவிற்று. இன்றைக்கு ஆங்கிலத்திற்கு உலகத்தில் செல்வாக்கு இருக்கிறதைப்போல —இவ்வளவு செல்வாக்கு என்று சொல்லவில்லை. அதோடு ஒரு நாட்டோடு இன்னொரு நாடு தொடர்புகொள்வதற்கு இன்றைக்குள்ள சாதனங்கள் அனைத்தும் அந்தக் காலத்தில் இல்லை என்பதையும் நாம் மறந்து விடப்படாது—நம்முடைய தமிழ்மொழி பல்வேறு நாடுகளிலும் செல்வாக்கை—ஆதிக்கம் என்று சொல்ல வரவில்லை—செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. ஈழ நாடு, அது அல்லாமல் ஆசிய நாடுகளில் இந்தோனேசியா போன்ற இடங்கள், பர்மா, கடாரம், ஸ்ரீலங்கா, மலேசியா, சீன வரையிலும் கூட தமிழ் கல்வெட்டுகள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அப்படிக் காணப்படுகிற கல்வெட்டுகள் உள்ள அத்தகைய இடங்களில் குறிப்பாக சீனாவை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அங்கே கிடைத்துள்ள தமிழ் கல்வெட்டு ஒன்றிலிருந்து அங்கே தமிழ் பரவியிருந்தது என்பது மட்டும் புலனாகவில்லை. அதன் மூலம் தமிழன் செல்வாக்கு எவ்வளவு என்பதும் நமக்கு புலப்படுகிறது. அந்தக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிற கருத்தும் எந்தத் தமிழ் இனமும் தொடர்புடைய கருத்தல்ல. சீன ஆட்சியத்திற்கு, சீன வைச் சேர்ந்த ஒருவரே கொடுத்த நன்கொடை—அது தமிழில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறபோது ஆதிக்கமே இல்லாது தமிழ் அவ்வளவு தூரம் பரவியிருந்தது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இவை எல்லாம் பார்க்கிறபோது தமிழ் வளமான, கருத்தைத் தெளிவாக, குழப்பம் இல்லாமல் புலப்படுத்துகின்ற செம்மையான மொழி என்பது நமக்கெல்லாம் தெளிவாகிறது.

இன்னும் கூட கி.மு. காலங்களில் உள்ள எழுத்துக்களை தமிழில் நாம் பார்க்கிறோம். தொடர்பாக வரலாற்று நெறிக்கு—பொருளாதாரத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும், வாணிபத்துறையிலும், சமயத் துறையிலும், சமுதாயத் துறையிலும் ஆன கல்வெட்டுகள் கி. பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து இன்று வரை தொடர்ந்து வருகிற வரலாற்றுச் சான்றுகள் இந்திய நாட்டு மொழிகளிலே தமிழ் மொழி ஒன்றிலேதான் இருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு—ஆனால் திமிரோடு அல்ல—உங்கள் முன்னிலையில்

[திரு. சா. கணேசன்]

[29th July 1965]

சொல்ல முடியும். வரலாற்றுத்துறை பேரறிஞர்களே இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இப்போதுள்ள மொழி பெயர்ப்புகளைப் பார்க்கிறபோது எவ்வளவோ குழப்பம் வருகிறது. வரி என்ற சொல்லை வைத்துக் கொண்டு தொழில் வரி, வருமான வரி, வீட்டு வரி, என்பதாகப் போடுகிறார்களே, இத்தகைய அறுபது வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்தில் ட்யூடி என்றும், ஸெஸ் என்றும் சர்சார்ஜ் என்றும், பென்ஸ்டி என்றும், டாக்ஸ் என்றும் சொல்லப்படுகிற பல்வேறு வார்த்தைகளுக்கும் இணக்கமாக, தமிழில் அறுபது வேறு வேறு சொற்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். இன்னும் நீதித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் சத்தியம், பிரத்தியம்—சத்தியம் என்றால் வாயினால் சொல்லப்படுவது, பிரத்தியம் என்றால் அந்தக்காலப் பழக்கத்தின் படி கையில் காய்ந்த இரும்புக் கொழு போன்ற ஒன்றை இறுகப் பிடித்துப் பிரத்தியட்சமாகக் காட்டுதல் போன்ற ஆயிரக் கணக்கான சொற்கள் நமக்கு எந்த எந்தத் துறைக்கு வேண்டுமோ, அந்த அந்தத் துறைக்கு ஏற்ற, இணக்கமான, விபரித பொருள் தராத, குறிப்பிட்ட பொருளைத் தருகிற துண்சிறிய சொற்கள் தமிழில் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கிறபோது இத்தகைய தனிச் செம்மை வாய்ந்த மொழியை மற்ற புதினான்கு மொழிகளோடு வைத்து எதை ஆட்சிமொழியாகக் கொள்ளலாம் என்பதாகப் பிறநாட்டுப் பேரறிஞர் ஒருவரை முடிவு கூறக் கேட்டால், தமிழை அன்றி வேறு மொழியைத் தொடரமாட்டார். இந்த உண்மை எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். அந்தப் பெருமைக்குரியவர்களாக விளங்குகிற நாம் விளமிக்க, திறன்மிக்க நம்மொழியை மத்திய ஆட்சி மொழியாக, மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்வது, வற்புறுத்துவது நம் கடமை. அதை இந்த மாநில ஆளுங்கணத்தார் செய்யவேண்டும். செய்து அதனால் ஏற்படுகிற பழுவலிமிக்கச் செய்த மாநிலத்திற்கு மட்டும் என்று குறிப்பிட வாயுதினியஸ் வகாவான்றிகிற பெரும் பயனை பாரதம் அனைத்துப் பரையிலுக்கவே ஆக தீர்ண்டும். அத்தகைய நெறியிலே சென்றால்தான் தனமைகளை நாம் பெற முடியும். ஆகவே ஆட்சியாளர் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தவேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலை நாட்டிலே ஏற்படத்தக்க முறையிலே வழிவகைகளைச் செய்வது ஆளுங்களைத் தார்களது கடமை, உரிமை என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் நடத்தும் பல்வேறு தேர்வுகளையும் எழுதுவதற்கான மொழிகளுள் தமிழையும் ஒன்று கச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்துமாறு இச்சபை பரிந்துரை கூறவேண்டுமென்று திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்திப் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களும், மற்றவர்களும் இதை அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதே, இதற்கு என் ஒரு தீர்மானம்

29th July 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

என்று கேட்கக்கூடும். ஆனால் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நிலைக்கும், இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தினுடைய நோக்கத்திற்கும் எந்த அளவு ஒருமைப்பாடு இருக்கிறதென்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒருமைப்பாட்டை வைத்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் தேர்வு மொழியை மட்டும் தனியாக எடுத்துக்கொண்டு பேசமுடியாது. ஆட்சிமொழியையும் உடன் வைத்துத்தான் பேசவேண்டும். தேர்வு மொழியாக தமிழும் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், ஆட்சிமொழியாக இந்தி வரும், ஒரு காலத்தில் இந்தி ஒன்றேதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்குமென்ற கருத்தையும் அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறுகிறார்கள். ஆட்சிமொழியாக இந்தியை வைத்து, ஆட்சியை நடத்துகின்ற அலுவலர்கள் தமிழில் தேர்வு எழுதினால் ஏதாவது பலன் இருக்கமுடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற மானவர்களும், மற்றும் அறிஞர்களும் தமிழிலே தேர்வு எழுதிவிடலாம். தேர்விலே வெற்றி பெறலாம்; ஆனால், பிறகு அலுவல்களைத் தமிழிலே பணியாற்ற முடியாது, ஒரு சிறிது காலம்வரை ஆங்கிலத்திலும், பிறகு இந்தியிலும்தான் பணிகளைச் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, தேர்வுக் கழகத் தேர்விலே தமிழிலே எழுதி வெற்றிபெற்றாலும்கூட, ஆங்கிலத்திலேதான் பணியாற்றியாக வேண்டும். இந்தியிலேதான் பணியாற்றியாகவேண்டும். ஆகவே, தேர்வு மொழி பயன்படாது, வேறு மொழிதான் பயன்படும் என்ற நிலை இருக்குமானால் யாராவது தமிழை தேர்வு மொழியாக ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை என்ன வென்றால், தமிழ்தான் தேர்வு மொழியாக இருக்கும் என்பதல்ல; இந்தியிலும் எழுதலாம், ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம், தமிழிலும் எழுதலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆட்சிமொழியாக ஒரு சிறிதுகாலம் வரை ஆங்கிலமும், பிறகு இந்தியும்தான் இருக்கும், என்று சொல்வதால், இந்த மொழியிலே தேர்வு எழுதினாலும், அலுவல் செய்ய முடியாது.

இப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளிலே பயிற்சி மொழியாகத் தமிழை ஆக்கி விட்டோம் கல்லூரிப் பயிற்சி மொழியாகத் தமிழை ஆக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியினர் கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஆனால், மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வரவில்லை என்ற கருத்துப்பட பல மேடைகளிலே கூறிவருகின்றார்கள். நான் கூட பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். எப்படி மாணவர்கள் வரமுடியும்? தமிழைப் பயிற்சிமொழியாக எடுத்துப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது? முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசும்பொழுது, 2 ஆயிரம் சரித்திர ஆசிரியர்கள் தேவையென்று பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழைப் பயிற்சிமொழியாக எடுத்துப் படித்தால் சரித்திர ஆசிரியர்களாகத்தான் போகமுடியும் வேறு இடத்திற்குப் போகமுடியாது என்கிற கட்டுத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மாணவர்கள்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th July 1965]

எடுத்துப் படிப்பார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, தேர்வு மொழி இந்தியிலும் இருக்கலாம், ஆங்கிலத்திலும் இருக்கலாம், தமிழிலும் இருக்கலாம் என்று சொன்னால் ஆட்சி மொழித் தீர்மானம் பயனற்றதாகிவிடும். அது எட்டளவிலே வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறைக்கு வராது; மாயமாகுத்தான் இருக்கும். சமீபத்திலே தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்ட பெரிய போராட்டத்தை, குழப்பத்தை அடக்கவேண்டுமென்று, அடக்குவதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள். தமிழ் மட்டுமே தேர்வு மொழியாக இருக்கக்கூடிய—நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையிலே—சூழ்நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருப்பதால்தான் இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றதாய் இருக்கும். ஆனால் தற்போது இருக்கக்கூடிய நிலை அதுவல்ல. ஆகவே, இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN (SRI V. SANKARAN): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

173. Notification issued with G.O. Ms. No. 3041, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated the 16th June 1965, making certain rules to the Madras Warehouses Act, 1951, the same having been previously published as required by sub-section (3) of the same Act. [(Laid on the Table of the House under section 27(4) of the Madras Warehouses Act, 1951 (Madras Act XV of 1951).]

B. Reports, notifications and other papers.

Nil.